

הדכילות הגדולה ביותר של תשנ"ג

אומרים שהרכילות היא מידה מגונה. אולי, אבל גם מסק רנת לפעמים היא אמילו מפתיעה וגורמת להתרגשות, בתנאי שהיא נוגעת לאחרים בלבד. אף אחד לא אוהב לספר רכילות. אבל לשמוע — זה דבר אחר. דברים ששומעים אמר גם לספר. וכשם שלכל אדם יש האמת שלו, יש לכל אדם גם הרכילות שלו, אותו סיפור קטן שהפתיע אותו יותר מכל השאר, שהשאיר אותו פחות אדיש מאשר כל הדברים האחרים ששמוע על אודניו. הנה סיכום קטן, חלקי בלבד, של כמה אנשים, על הסיפור שהביא להם את ההתרגשות הגדולה ביותר בשנת תשנ"ג:

● **שושיק שני**, שחקנית, היא שבהוא והיא: שמעתי המון, אבל כל סיפורי הרכילות שמעתי לא הפתיעו אותי כלל. כאן הכל כל כך קטן, כך שרואים את הדברים בהתרחשותם. דברים שקורים מתחת לאף אינם מפתיעים. אבל בכל זאת, ההפתעה הגדולה ביותר הייתה עזיבתה הפתאומית של האופנאית **קאטי מטמור** את ה"ארץ", וכל הסיפורים שגילה לכך.

● **אירנה גטרי**, רקדנית, שחקנית: "אוהבת גורא לשמוע רכילות, אך לא היה לי זמן השנה, לא היה לי חופשה. רכילות זה הפרפת של החופש. אבל ההפתעה הגדולה ביותר הייתה לי כאשר שמעתי שרודולף נוריב נולד בעצם בפולין, בקאטוביץ, וקרא לו רובינקה, ושברגום פונטיין עומדת לפתוח סטודיו לבלט באילת".

● **חצקל אישיכפית**, מצנאט, מאכיל אמנים: "מה שהפתיע אותי הכי הרבה, היה כשמעתי ששמוע פולני התחתנה ולא הומינה לבקס אמילו את התרגוליים שלה".

● **גברי כנאי**, תרגול בלהקה, אחיו של יוסי: "הפתעה? בטח! זה שכולי דארין וסאנדרה די התפייסו".

● **עוררדהין שלמה כהרצירון**: "לא רוצה להסתבך במשפטידיבה! אבל הרכילות המצערות ביותר שמעתי הייתה ש"אישים חשובים ביותר הסתככו בעניינים הומוסקסואליים".

● **ישראל גוריון**, חצי דודאים, עכשיו שחקן עונתי בתיאטרון העונות: "זאת הייתה הרכילות, שאורי זוהר סיפר עלינו, הדודאים, שאנחנו נפרדים ושאני מתגרש מאשתי ומתחתן עם אשתו של בני אמדורסקי ושכני אמדורסקי מתגרש מאשתו ואולי אמילו מתחתן עם אשתי".

● **רוי בלקין**, פניסומאי ואיש יחסיציבור: "הכי הפתיע אותי לשמוע ששר מסויים בממשלה עמד לשאת את אלמנתו של שר לשעבר, אבל אינו יכול לעשות זאת בגלל כל מיני סיבות פוליטיות. אבל הכי מסעיר היה לשמוע על פרשת נסיצת התיאטרון החפאי לחניצה וההשמעות ההדדיות שהלכו בין התיאטרונים ב"נושא: מי נגב ממי את הנסיצת".

● **אברהם (פישל) דשא**, כורוגלן קבוצת כסית, אמרגן: "שמעתי שרודולף נוריב התרומם הכי גבוה בארץ".

● **יעקב כהרצלי**, שדרן ועורך-תוכניות בקול-ישראל: "הרכילות של השנה הייתה פרשת פרופימור, ומה שמעניין אותי לדעת הוא חלקו של הלורד אסטור בכל הפרשה. האם היה סתם סרסור לבר-עצירה או שנהנה בעצמו מכל העסק".

● **יצחק גרביאני**, מנצח, בעיקר בקרבות עם תחיים וקולות: "מה ששיגע אותי זה ששמעתי שעמיקם גורביץ' הפך סבעוני והוא אוכל רק גרעינים, לא שותה ולא מעשן".

● **מרקו תורג'מן**, צילם של כוכבים, מארח וממחה לסיפור הופעות: "ההפתעה הכי גדולה זאת החתונה של יענקלה אגמון עם גילה אלמגור. זה הדבר החזק ביותר שהיה בארץ ושהם חיים יפה מאוד, עד כמה שידוע לי, אפילו בארצות-הברית. ביחוד שהוא לא ידע אפילו מילה אחת אנגלית, ועיקר כוחו זה בדיבור".

● **מירא אברך**, בעלת-טור בסרט אלזוואדו, רכילאית: "זה ששמעתי במשך השנה כמה פעמים שנישאתי, כל פעם לאנשים שונים, וכל פעם בלי ידיעתי".

● **אורי לוי**, שחקן באמרי: "לא היו רכילות טובות ה"שנה. אי אפשר להשחת בכלל לרמה של השנים הקודמות".

פה דה דה לזוג היפה

אי אפשר לדעת למה, אבל בארץ הזאת עוד לא שמעו שרקן באלט התחתן עם רקדנית, או להיפך. יודעי-דבר מסבירים שזה לא כל כך רוקד ביחד. אז דווקא, הזוג היפה ביותר שהצטרף השבוע אל מיסדר הנשואים, רוקד בארבע רגליים.

הם צעירים, יפים כמו אלילים ומאשרים עד עצם היום הזה. מי שראה את האופרטה הבאיורה, היה יכול לראות אותו בתור נסיך הודי עם טורבן ואותה בתור נחש המתפתל על גופו, וכמו תמיד — מרוב פיתולים נוצר קשר.

הנחש היא **מרים פסקלסקי**, 19 וחצי. מרים ניצבה לאור הזרקורים עוד לפני חמש שנים, כשאר **סוליבאן** גילה את גוף הגומי שלה, ונטל אותה לסיבוב בארצות-הברית. הנסיך ההודי הוא **יגאל ברדיצ'בסקי**, 23, יליד קפריסין וחניך האוניברסיטה בלידס, בריטניה.

לפני ארבע שנים הגיע יגאל לחופשה בבקיוב מעג'מיכאל. ידד לקח אותו לרי-

מרים פסקלסקי ויגאל ברדיצ'בסקי

אות שעורי באלט אצל **מיה ארכטובה**. הוא גילה שהיא קרובת משפחה שלו, וש"הרקוד זה מה שהוא חיפש כל חייו. נשאר בארץ, הפך לרקדן, סולן מספר אחד של מיה ומורה באולפנה.

מה שלוש שנים שיגאל ומרים הולכים קבוע. נשואין היו בתכנית, אבל רק בלוח של 1964. היו כל מיני צרות שהפריעו. אלא שביתיים נכנס שיקול חדש. **יוסף גולדברג**, ומיה ארכטובה אשתו, מכינים לה הצגה את התופרת הרוסית **ארשין מל אללן**. למרים ויגאל נועד בה תפקיד זוגי ראשי כרקדנים, הבאים לבסוף בבית הנשואין. אז אם הם נשואים בהצגה, מדוע שלא יהיה גם במציאות? מלבד זאת השירות הצבאי הפריע קצת למרים בחזרות. משום כך הוחלט להקדים את החתונה.

תוך יומיים נערכו כל הטיגורים. החופה נערכה בטקס צבאי, ורחבת הרקודים באולם הצבאי הפכה למיפגן מחול של כל רקדני הבאלט החיים בארץ. ירח הדבש נמשך עד שעה 12 למחרת. באופן יוצא מהכלל הסי"מיה מיה לדחות את החזרות משעה 10

טלפונים לא פסקו לצלצל. ראש צוות ההפקה הודיע שהוא מגיע במיוחד לארץ כדי להח"תים את אריאנה על חוזה כעוזרת למנהל הייצור של סרטי החברה.

הוא הגיע במונית ישר מנמל-התעופה ל"מלון החווה קבע בתקופת-ההכנה חצי משכורת (150 דולאר לשבוע) ולאחר מכן כפליים, בו במקום קיבלה אריאנה 200 דולאר להוצאות, למרות שלא היו לה כאלה. מכיון שהחברה משתמשת בציוד הטלביזיה האיטלקית, הוטסה אריאנה לרומא, שם היא עוסקת בניתיים בתרגום מאנגלית לאיטלקית. זה שהיא אינה דוברת איטלקית, אינו משנה. היא דוברת ספרדית וקולטת מהר.

יש מאניאנה

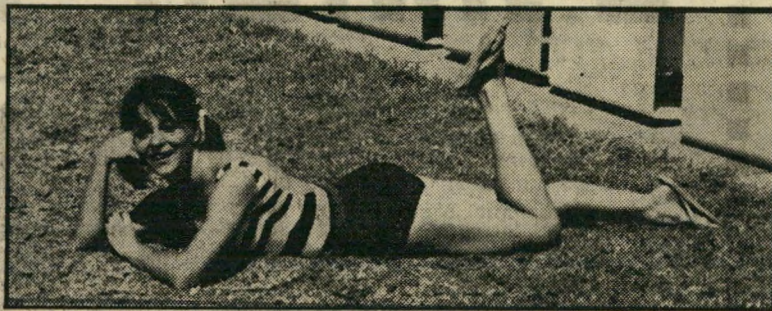
לאריאנה

עומרי-כאס, רוג'ה אברהם. כשזה נטש אותה השליכה את כלבם המשותף מגג ה"קומה הרביעית.

היא נותרה אכולת מרירות, כמעט מיואשת, ללא עבודה ומקור מחיה. לידיה היה ברור שהיא תעזוב את הארץ ותחזור אל הוריה האמידים בצ'ילי, שם ניהלה בית-ספר לדוגמנות. ואמנם אריאנה נעלמה מי הגוף התל-אביבי, אלא שהיא הרחיקה רק עד באר-שבוע, שם קיבלה עבודה כמארחת במלון המהודר שבשערי העיר, נאות-המידבר. היא הספיקה לשמש בתפקיד זה רק

צריך להפסיק להאמין במקריות, זו כבר אינה סחורה היום. הדברים הטובים-בחינם בחיים, אינם באים במקרה. הם נופלים ישר לידיהם של אלה הוקוקים להם. הנה למשל, הפרס הגדול של 45 האלף בפיס. תמיד הוא נופל בחלקם של אלה שבדיוק סכום זה חפר להם כדי להתחתן, להכנס לשיכון, לרכוש מכונית-ספורט או להגר לחו"ל.

אם הייתה בחורה בשנה האחרונה שהגיע לה לקבל מתנה מהשמיים, זאת הייתה **אריאנה גולדמן**, העולה מצ'ילי, נצרת אוגוסט 1962 (העולם הזה 1303). האכזבות הפכו לסימן ההיכר שלה. אריאנה הסימפא-טית, שהכל אהבו אותה, הייתה מלאה מהן. נצרת הנמשש החייכנית, בעלת הגוף ה"נצרי, הייתה צריכה לקבל תפקיד ראשי ב"הצגת החמאם. ברנצ האחרון החליפו אותה באחרת. אחרי-כך באה האהבה הנכזבת. ארי-

אריאנה גולדמן

כשבועיים. יום אחד הופיעו במקום תמישה אמריקאים עם מצלמות, שרק לפני יום הגיעו מירדן. הם היו את צוות ההסרטה של סידרת סרטי טלביזיה על הנושא: "מקורות הדימוקרטיה בעולם". אחד מהסרטים המתוכ-נים לסידרה הוא סרט על ישראל העתיקה.

כמארכת ליותה אריאנה את הצוות לסיר בעין-גדי, לא צריך להיות דחקא אמריקאי כדי להתלהב מהדינמיות והעלילות של ארי-אנה. אבל האמריקאים — על אחת כמה וכמה. למחרת דרשו אנשי הטלביזיה ה"אמריקאים מבעלי-המלון שאריאנה תלווה אותם גם בסירוס בחיפה. כאשר נסדרו ממנה היו כה מלאי התפעלות ממנה עד שהבטיחו: "נסדר לך עבודה בניו-יורק". אריאנה, השבעה מהבטחות, צחקה ואמרה: "רעבתי בפאריס, רעבתי בתל-אביב, אין דבר, ארעב גם בניו-יורק".

למחרת שכחה את כל העניין. כעבור כמה ימים החלו מברקים להציף את המלון וה-

אנה, בת לאם נוצריה ואב יהודי, שהתערותה בחיי הבודהימה התל-אביבית, ניהלה רומן אהבים עם נגן קונטרבס במועדון-ההילה

ישראלית מקורית. תמי לא נשארה כפויית טובה. כשהאירה לה ההצלחה פנים בזכות נחוני גופה והופע"תה, המשיכה לשותף את מיקו בהופעותיה. יחד עמדו נסעה לגרמניה, כשהוא הפארטר שלה, הסוכן, ויש אומרים גם בעלה מבחי-נת החוק.

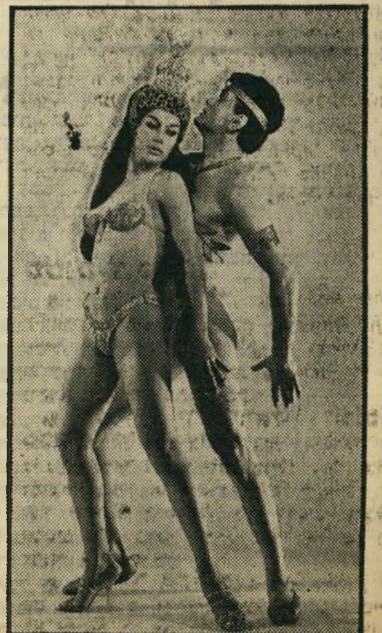
ההצלחה בגרמניה הפכה את תמי לאי-שיות עצמאית. מיקו, שיותר מאשר קינא לה, חשש פן יקחו אותה ממנו, החל מגביל את פגישותיה עם גברים אחרים. תמי הייתה חשובה לו לא כאשה, אלא כאמנית. ואילו תמי החלה להבין שלהתפוש זה לא הכל. עתה עומדת תמי להיפרד, כנראה סופית, ממיקו. היא תתפוש להבא לבד, ללא עזרה.

להתפוש

זה לא הכל

התשחית ההצלחה את תמי צברה? זוהי השאלה המטרידה היום לפחות אדם אחד בעולם — את **מיקו**, ידידה, בן-זוגה להופעת החשפנות ואפורטופסה של תמר בתקופה ששמה היה עדיין אלקיים, שזכתה להיות הסטרטיפיזאית הראשונה שישראל ייצאה לחוץ-לארץ.

מיקו, לשעבר רקדן באלט מעולי רוסיה, גילה את תמי כשזו עוד הייתה רק מארי-חתיבאר במועדוני-ההילה התל-אביבית. מיקו היה כבר אז אמן בזכות עצמו, שהופיע בריקודים-אקזוטיים במועדונים, הפגין את גופו הקלאסי, שטורר הערצה והתפעלות אצל אורחות בגיל-העמידה. הוא נטל את תמי, שהגיעה עם עליית-הנוער מקאזאבלנקה, לימד אותה צעדי מחול יטודיים ואיך להתפשט בצורה שתראה גם מעניינת. הוא היה למעשה הלוץ — מניח היסוד לחשפנות

תמי אלקיים ומיקו